729/05

Den 3. august 2005 blev i sag nr. 65.718:

xxxxxx xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xxx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte ménerstatning efter et ulykkestilfælde i august 2003.

Klageren har under en sejltur beskadiget venstre skulder og arm.

Selskabet har efter indhentelse af erklæring fra speciallæge i ortopædisk kirurgi fastsat klagerens méngrad til 5 %.

Af speciallægeerklæringen dateret den 30/8 2004 fremgår bl.a.:

"**Resume:**

Nu 66-årig uddannet ingeniør, nu efterlønsmodtager, der primo august år 2003 under sejlads pådrager sig et træk i ve. arm og får herefter kraftige smerter i skulderen. Forsøges behandlet med gigtmedicin og fysioterapi uden den store effekt. Efter UL-scanning behandlet af privatpraktiserende reumatolog med blokader med god effekt. Behandlingen pågår fortsat.

2. 65.718

Klager aktuelt over belastningsrelaterede smerter i ve. skulder lokaliseret dels på forsiden, dels på udsiden og dels på bagsiden af skulderen. Har problemer med flere dagligdags gøremål. Er venstrehåndet og får smerter under skrivning, under af- og påklædning og når skadelidte skal tage fat med ve. hånd.
Har ikke smerter i hvile eller om natten. Ingen instabilitetsgener. Der er nedsat bevægelse i skulderen. Ingen indeklemning og ingen knasen under bevægelse. Ingen fast smertestillende medicin.

Ved den objektive undersøgelse findes synligt svind af venstre skulderbæltes muskulatur. Let ømhed fortil på overarmen lige neden for skulderen. Let nedsat bevægelse i skulderen uden skurren eller indeklemningsfænomen.
Smertebetinget nedsat håndtrykskraft. I øvrigt normal neurologisk undersøgelse.

Konklusion:
Der er følger efter UT primo august år 2003. Der er god overensstemmelse imellem klager og objektive fund. Tilstanden, der er forenelig med irritation omkring rotatormanchettens sener må betragtes som stationær. En vis bedring må forventes efter yderligere blokadebehandling, men herudover er behandlingsmulighederne udtømte.

Der er således et vist mén, men intet erhvervsevnetab."

Klageren påstår selskabet tilpligtet at forhøje erstatningen. Til støtte herfor henviser klageren til, at der - efter undersøgelsen hos speciallægen - er opstået store gener i albue og underarm. Således anfører klageren i skrivelse af 4/2 2005 bl.a.:

"Min speciallæge på Østerbro begyndte derfor ultimo 2004 også at give mig injektioner i albuen. Speciallægen er sikker på, at det er følger af skaden i skulderen.
Generne opstår efter et vist tidsforløb, fordi albuen og underarmen søger at kompensere for skulderen.

Denne efterfølgende behandling fortsætter stadig pt.

Derfor henviser jeg nu til

Bekendtgørelse af lov om forsikringsaftaler

§ 120. Indtræder en ulykke eller sygdom, som omfattes af aftalen, i forsikringstiden, hæfter selskabet også for sådanne skadelige følger, *som først viser sig senere.*

…

Der er i denne sag som beskrevet opstået efterfølgende skader som følge af den oprindelige ulykke. Det må derfor være rigtigt, at Topdk forhøjer ménskadeprocenten, og hvis selskabet finder det nødvendigt med supplerende lægeundersøgelser også betaler alle de hermed forbundne omkostninger …"

Klageren har desuden fremsendt følgende erklæring af 21/2 2005 fra den speciallæge, som giver ham injektioner i albuen:

"Ovenstående pt. har fået en ve.-sidig tennisalbue som komplikation til hans ve.-sidige supraspinatustendinit. Behandles for begge lidelser hos undertegnede."

Selskabet har i over for nævnet fastholdt den fastsatte méngrad på 5 %. Således anfører selskabet i skrivelse af 25/1 2005 til nævnet bl.a.:

"Vi forelagde på ny sagen for Topdanmarks rådgivende læger. De udtalte, at der ikke var grundlag for at genoptage sagen. Der er ifølge de lægelige oplysninger kun tale om let nedsat bevægelighed i skulderen og normal bevægelse i albuen. I vores brev fra den 3. november 2004 fastholdt vi derfor, at der ikke var grundlag for at ændre vores afgørelse på 5 % varigt mén.

Hvis han ikke var enig kunne han jf. forsikringsvilkårene få sagen forelagt for Arbejdsskadestyrelsen.

Jf. forsikringsvilkårene skal han selv betale Arbejdsskadestyrelsens gebyr for at behandle sagen, og eventuelt nye lægeerklæringer. Hvis Arbejdsskadestyrelsen vurderer méngraden højere betaler vi Styrelsens gebyr og evt. nye lægeerklæringer."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**11 Forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen**

A Både forsikrede og Topdanmark kan forlange spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt for Arbejdsskadestyrelsen ved uenighed om den af Topdanmark fastsatte méngrad.

B Arbejdsskadestyrelsens afgørelse, der er en voldgiftsafgørelse, er bindende for begge parter.

C Den af parterne, der ønsker spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt for Arbejdsskadestyrelsen, betaler de omkostninger, der er forbundet med forelæggelsen - herunder udgifter til yderligere lægeerklæringer.

D Ændrer Arbejdsskadestyrelsen den af Topdanmark fastsatte méngrad til fordel for forsikrede, betales omkostningerne altid af Topdanmark."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder - henset til de lægelige oplysninger i sagen - ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har fastsat méngraden til 5 %. Nævnet bemærker i den forbindelse, at fastsættelse af méngraden udelukkende er en medicinsk vurdering, som ikke tager hensyn til de gener og begrænsninger, den skadelidte til dagligt oplever som følge af skaden.

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mere end 5 % ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson